

PETITS LECTORS

REVISTES PELS MENUTS DE CASA

ABRIL 2026

Nº 1

**ENTREVISTA A NÚRIA FIGUERAS, ACTUAL
DIRECTORA DEL TATANO!**

CRÈDITS

Equip de redacció:

Blanca Riera, Júlia Batlle, Carla Boix,
Gerard Moral, Enric Puertas, Irene
Margherita Campolo, Lizzie Marisol
Bonilla

Coordinació acadèmica i acompanyament docent:

Lluís Costa Fernàndez

Universitat
de Girona

≡
CÀTEDRA
HIPÒLIT NADAL
I MALLOL
DE PERIODISME I REVISTES EN CATALÀ

Diferents números del tatano

EDITORIAL

Més enllà de ser un recull de contes i jocs, El Tatano representa un referent de la comunicació per a infants a Catalunya. Per això, ens endinsarem en la seva creació i evolució, acompanyats d'una persona que la conèix de primera mà: la seva directora actual, Núria Figueras. Ho farem mitjançant una conversa oberta duta a terme a la Casa Solterra, seu del Departament de Cultura a Girona, un entorn que respira la mateixa estima pel patrimoni i la llengua que la mateixa revista

Benvinguts a la primera edició de *Petits Lectors*, un espai de on descobrirem els engranatges que fan funcionar les publicacions per als més menuts de casa. En aquest número inaugural podrem viatjar a través de la història d'una de les revistes infantils que han marcat més profundament als nens i nenes de Catalunya: *El Tatano*.

Descobrint el Tatano

“No es pot començar a parlar del Tatano sense parlar del Cavall Fort.”. Així és com Núria Figueras va presentar la revista infantil a la conferència que va tenir lloc el dia 10 de març de 2026 a la Casa Solterra.

El Tatano és una revista que neix com a suplement a les pàgines del Cavall Fort. A partir de la seva popularitat, es va arribar a la conclusió que era necessària crear una revista independent i de subscripció pròpia pels germans petits d'aquells nens que llegien el Cavall Fort.

Des de l'any 1990 fins al 2005, va ser un suplement de 8 pàgines que sortia una vegada cada dos mesos, però aquestes edicions, encara que reduïdes, van aconseguir crear una base molt sòlida gràcies als seus carismàtics personatges que s'han mantingut fins ara.

El mateix 2005 es va fer el Tatano de promoció per donar a conèixer la revista i algun dels personatges que hi apareixerien. No va ser fins a l'any 2006, però, que va sortir la primera edició. Tot i ser una revista infantil, en paper i en català, va rebre una molt bona acollida, aconseguint 2000 subscriptors durant els primers dos mesos.

La franja d'edat, encara que sigui molt limitada, ja que va dels quatre als vuit anys, és una etapa essencial per l'aprenentatge de lectura i escriptura. El Tatano permet explorar diferents maneres d'explicar i entendre històries a partir de contes, il·lustracions i jocs adaptats a les necessitats de cada edat.

Els lectors més petits encara no saben llegir o només saben llegir el seu nom, dels cinc als sis anys comencen a llegir frase i als set, vuit anys, els lectors ja són més autònoms. Per tant, és una etapa complicada des del punt de vista dels editors per les diferents capacitats que hi ha entre els lectors i alhora totes les oportunitats que això ofereix.

Això es pot veure reflectit en les pàgines de la revista, on una mateixa lectura es pot entendre tant llegint-la com simplement observant els dibuixos i imatges que conté.

Tot i això, la revista no pretén ensenyar a llegir als nens, sinó acompanyar-los en aquests primers estadis d'aprenentatge i, encara que sempre s'adreci a l'infant, se sap que hi ha un adult a darrere ajudant-lo.

El Tatano ofereix diferents gèneres, tipografies i seccions que fan que el contingut sigui ric. Principalment, es compon per tres grans àrees.

La primera es basa en contingut literari (còmics, contes, poesia, cançons...); el segon gran bloc seria de divulgació, que és un dels temes que més agrada als nens, ja que tracten molt els animals i els ecosistemes, fent que es comenci a introduir el respecte cap a la natura, i l'última, consta de tot el que són activitats i propostes per fer.

Per últim, ens trobem amb la secció dels tataners, que va néixer d'una manera espontània. Els seguidors de la revista van començar a enviar fotografies del que feien amb la revista, com ara receptes de cuina, tallers...

Aquesta participació, segons explica Núria Figueras, els va desbordar fins al punt de crear una secció mensual de doble pàgina perquè els lectors tinguin l'oportunitat de sortir-hi.

Com a la majoria de revistes, el Tatano compta amb un consell de redacció, que és l'òrgan que decideix tot el que es publica. En aquest cas, està format per vuit persones, entre les quals hi trobem mestres, filòlegs, pedagogs i una il·lustradora.

Són professionals de diversos àmbits que es reuneixen periòdicament, sobretot per tractar la qüestió dels textos literaris. Un cop es decideix la temàtica principal de cada número, s'explora com es pot treballar en els diferents continguts de la revista.

Un bon exemple és l'aniversari dels 20 anys de la revista, en què a la portada hi veiem un dels personatges emblemàtics, en Jan de l'Os, que és meitat nen i meitat os i té una força extraordinària. En bufar les espelmes d'aniversari, crea un vent tan fort que travessa totes les pàgines de la revista, fent de fil conductor per a les diferents històries i seccions.

Actualment, el Tatano compta amb més de 1.000 subscriptors arreu del món, en bona part gràcies a tots aquells catalans que han anat a viure a l'estranger i que troben en el Tatano un vincle amb la seva cultura i la llengua catalana.

Això el converteix en una mena de pont entre la seva realitat al país on viuen i el país d'origen del pare o de la mare, que són catalans.

Número 241, 20 anys del tatano, gener 2026

Lluís Costa i Núria Figueras durant l'entrevista a Casa Solterra, Girona, Març 2026

UNA CONVERSA AMB NÚRIA FIGUERAS

Amb els canvis derivats de les noves tecnologies i plataformes digitals, ha disminuït el nombre d'infants lectors? S'ha reduït també el seu interès per la lectura?"

Evidentment els infants estan, avui dia, més en contacte amb pantalles, però la majoria dels lectors de la revista encara no tenen mòbil, per tant, podem dir que **no hem notat una reducció d'interès**. En relació amb l'edat de lectura el *Cavall Fort*, a diferència, el mòbil comença a ser-hi més present i s'obre un gran món d'oportunitats per ells; moment en què les revistes poden quedar-se més en segon pla. *El Tatano* justament passa més bé el contrari, perquè gràcies a la continuïtat de la revista en paper i el fet d'esperar a rebre el número a la bústia de casa seva i al seu nom, els fa molta il·lusió.

Els reben el Tatano a les seves mans i se l'emporten on ells volen, no es tracta d'una cosa volàtil o que no veuen, és un objecte que els fa il·lusió tenir. Per tant, nosaltres **som partidaris d'aquesta idea de prosperitat de la revista en paper** i que, en aquest sentit, es puguin allunyar de les pantalles.

Treballeu amb mestres o pedagogs per crear contingut?

Sí, compten tant amb mestres com pedagogs. Ens ajuden molt perquè, tenen molt clar com és el públic a qui ens adrecem i sobre les seves capacitats lectores i cognitives. La seva opinió és imprescindible.

Com es finança la revista?

Bàsicament, la revista, de la mateixa manera que *El Cavall Fort*, **s'autofinança sola, amb les subscripcions** que tenim. De tota manera, és molt car fer una revista, perquè hi participen moltes persones que cobren per la seva feina en cada número. És molt alt el que paguem de distribució de correus, així com amb la impressió en paper. És un **producte molt car de fer, aleshores tenim certa publicitat**, però hem de tenir molta cura, perquè és una revista infantil i hi ha certes coses que no es poden incloure en una publicació amb aquestes característiques. Anem valorant la quantitat de publicitat que creiem que hi pot haver: una, dues o, màxim, tres pàgines en cada número.

A més de la revista, compteu amb la fundació Cavall Fort i el carnet, com funcionen i què aporten?

La fundació, per la seva banda, organitza alguns actes, per exemple, taller de literatura que ens serveix per nodrir-nos dels contes que publiquem a la revista. Tots els contes són originals i inventats per la revista i és molt difícil tenir un imaginari infinit per escriure històries tan curtes i amb certa gràcia. Així, el que fem és que ens reunim deu o dotze escriptors i escrivim contes, **mentre valorem de manera comunitària què pot ser més interessant i adequat per publicar a la revista.** Pel que fa al carnet, els infants el reben quan s'hi subscriuen i el poden fer servir per tenir descomptes a museus, a teatres o per a certes activitats organitzades, a actes de titelles...

Creus que El Tatano ajuda a promoure el català?

Per descomptat, és un dels punts de partida de la revista aquesta idea de promoure la llengua, som molt conscients de la situació del català.

Tenim, per exemple, una secció a la revista, el Què vol dir?, on presentem frases fetes o locucions en català, les quals molts lectors no coneixem i que prenen part a la revista amb la intenció que la mainada comenci a sentir-les i introduir-les en el seu vocabulari.

A l'època de la covid, entenent que els infants tenien més temps per llegir, es va notar un increment en la participació o subscripcions a la revista?

Es va notar molt l'augment de l'interès pels audiocontes; tots els nostres contes tenen un qr que els porta a aquest format, on el poden escoltar. Creiem que va ser un gran recurs per les famílies tancades a casa per tenir material per distreure i entretenir els infants. En aquell moment tan crític, també per la revista, va ser una notícia que ens va alegrar i sorprendre molt gratament. Suposem que les famílies subscrites agraïen que els infants continuaven rebent la revista tot i les condicions del moment.

Núria Figueras, directora del Tatano

Mai heu plantejat que la revista es vengui al quiosc i no només en subscripcions?

La revista, també es pot trobar punts de venda, per exemple, a certes llibreries i al Bonpreu. És un sistema de distribució i de funcionament molt diferent el dels quioscos. Així com ho fem sempre ens ha funcionat molt bé. Un dels avantatges és que ens permet oferir opcions més econòmiques, fet que, alhora, ens afavoreix per la fidelitat dels nostres lectors, ja que aquestes subscripcions són a llarg termini.

LA NOSTRA SÍNTESI VALORATIVA

El cicle de conferències ha sigut una experiència de gran aprenentatge i molt enriquidora, perquè hem tingut l'oportunitat d'entendre com funciona una revista, de conèixer el treball i les persones que hi ha al darrera de cada publicació.

El procés és molt més complex del que imaginàvem. No només es tracta d'escriure articles per omplir una pàgina, sinó que hi ha una investigació prèvia sobre els temes. A més, s'estableixen objectius i una intencionalitat en allò que es vol transmetre, hi ha una planificació acurada i un important treball en equip. Molts professionals formen part de la creació i són qui fan possible el resultat final.

És molt interessant com cada revista té un procés diferent segons el públic a la que va dirigida; fet que condiciona tant els continguts com la manera de comunicar-los. Es dedica el temps que sigui necessari en revisions i repeticions per arribar al resultat desitjat. En el cas del Tatano, que s'adreça al públic infantil, hi ha, per exemple, moltes imatges i il·lustracions per tal de transmetre cada missatge amb claredat.

Després d'aquest cicle, valorem d'una manera més conscient el treball que no es veu, la importància dels petits detalls: una imatge ben situada, una paraula escollida amb cura. Tot allò que pot canviar la manera en què el lector rep el missatge.

Un tema que va sortir a la roda de preguntes en algunes sessions, va ser si realment hi ha persones que consumeixen revistes en paper i si la digitalització ha sigut un obstacle. Escoltant als diferents directors, sabem que tot i que la tecnologia avança constantment i el ritme de consum és cada vegada més ràpid, la gent realment vol desconnectar i sortir d'aquest cicle. El fet de poder tenir-la en format físic li aporta un valor i aquest valor li dona prestigi. Ara quan mirem una revista ho farem d'una manera respectuosa i més conscient.

REVISTA MUSICAL CATALANA (ALBERT TORRENS) 3 DE MARÇ 2026

La primera sessió, amb Albert Torrens (Revista Musical Catalana), va servir com a introducció al món de les revistes culturals. Es va destacar la importància de la música dins la cultura catalana i el paper d'aquesta revista en la seva difusió. No només informa, sinó que ofereix continguts com entrevistes i crítiques que ajuden a entendre millor la música.

LA MIRA (MAGDA GREGORI) 5 DE MARÇ 2026

A la segona conferència, amb Magda Gregori (La Mira), el focus va ser més actual i periodístic. Es va explicar com es fan els reportatges en profunditat i la importància d'investigar, contrastar la informació i saber fer bones preguntes. També es va destacar la necessitat d'adaptar-se i improvisar durant les entrevistes.

SERRA D'OR (QUIM NOGUERO) 12 DE MARÇ 2026

Amb Quim Noguero (Serra d'Or), la conferència va tenir un to més profund. Es va parlar de literatura, assaig i pensament crític, i de com aquestes revistes ofereixen continguts més reflexius i elaborats. Es va entendre que també serveixen per analitzar la cultura i generar opinió.

VALORS (JOAN SALICRÚ) 17 DE MARÇ 2026

La conferència de Joan Salicrú (Valors) es va centrar en la influència dels mitjans en la societat. Es va explicar com la revista tracta temes socials i busca fer pensar a través dels seus articles, destacant la importància de tractar aquests continguts amb responsabilitat.

MUNTANYA (FERRAN ALEXANDRI) 19 DE MARÇ 2026

Finalment, amb Ferran Alexandri (Muntanya), es va presentar una visió diferent basada en els viatges i la natura. Es va mostrar com la revista combina informació amb experiències personals i transmet una manera conscient de valorar el territori i el medi natural.

